

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og forskellige andre love. (Ændring af regler om forlængelse af sygedagpengeperioden, sygedagpenge til delvis sygemeldte, udvidelse af arbejdsgiverperioden samt konsekvensændringer).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 6/12 2006. Ændringsforslag nr. 7 af 11/12 2006 uden for betænkningen af Anne Baastrup (SF), Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL)).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Anne Baastrup (SF), Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Af betænkningen fremgår det, at vi i dag har lovet at tilkendegive vores stillingtagen til de af beskæftigelsesministeren stillede ændringsforslag. Jeg skal bare meddele, at Socialdemokraterne stemmer for.

Men en helt anden debat rejser sig jo også med de stillede ændringsforslag. Det er sådan, at det her lovforslag både i førstebehandlingen og i udvalgsarbejdet jo har afdækket, at der er tale om et lovforslag, som kun tager hensyn til de mennesker, som kan vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet, og altså ikke dem, der rent faktisk er mest syge.

De, der måske har allermost brug for vores hjælp og vores omsorg og vores støtte, er f.eks. dem, som er udsat for et langvarigt behandlingsforløb; det kan være dem, som ender med at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet på nedsat tid i fleksjob, eller dem, som ender med at skulle på førtidspension. De bliver ikke hjulpet med det her lovforslag, det er altså kun dem, der kan vende hundrede procent tilbage til arbejdsmarkedet, der gør det.

Derfor har Socialdemokraterne stillet et ændringsforslag, som i hvert fald giver mulighed for, at de personer, som på et tidspunkt ville kunne vende tilbage til fleksjob, vil være omfattet af reglerne om forlængelse, og at de personer, der på et tidspunkt ville kunne imødesee en revalidering og dermed tilbagevenden til arbejdsmarkedet, også skulle omfattes af lovgivningen.

Desværre kan vi i betænkningen se, at det afvises af Venstre og Konservative og af Dansk Folkeparti. Imidlertid er det, synes jeg, meget overraskende, at man i Politiken i søndags kunne læse, at Dansk Folkepartis ordfører tilkendegiver, at partiet har meget stor sympati for mange af de mennesker, som ikke får hjælp, og som falder ud af sygedagpengesystemet hvert eneste år. Ordføreren siger i artiklen, at det var så langt, man kunne komme, da man forhandlede med regeringen i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Kl. 12.40

Jeg vil godt sige til Dansk Folkeparti, at man jo rent faktisk havde chancen. Der var et politisk flertal i dette Folketing, som ville gå langt videre, end regeringen ville. Hvis Dansk Folkeparti havde stået ved det, man sagde i foråret under de forhandlinger, der pågik der, kunne vi rent faktisk have skaffet et flertal i Folketinget for, at langt flere mennesker, der mister deres sygedagpenge, kunne komme under forlængelsesreglerne.

Dansk Folkeparti valgte imidlertid at lave en aftale med regeringen, som kun omfatter 400 mennesker af de godt 5.000 mennesker, der årligt falder ud. Nu siger Dansk Folkeparti så til Politiken, at vi må se på, om vi ikke hen ad vejen kan hjælpe den gruppe.

Jeg synes måske, det ville være interessant, hvis Dansk Folkeparti her i Folketingssalen i dag ville komme med en positiv tilkendegivelse af, at det godt kan være, at de ikke kunne komme så langt med regeringen i denne finanslovforhandling, og at de har lært af det, og at de derfor sammen med de øvrige partier i Folketinget uden om regeringen vil sikre, at der til næste finanslov er et flertal, der også forlænger sygedagpengene for en lang række andre personer, bl.a. personer, der ellers ville kunne se frem til fleksjob eller komme på revalidering.

Det må jo være den naturlige forlængelse af det, som hr. Bent Bøgsted har sagt til Politiken i søndags, nemlig at man bekymrede sig meget, at man var ked af, man ikke var kommet længe, og at man ville se på, hvordan man kunne

hjælpe de mange mennesker, der årligt falder ud af sygedagpengesystemet.

Hvis ikke Dansk Folkeparti bevæger sig herop på talerstolen og kommer med en tilkendegivelse i den retning eller i hvert fald forklarer, hvorfor de ikke vil, ja, så må det jo være en konstatering af, at det sådan set ikke rager Dansk Folkeparti, hvad der foregår i Folketingssalen. Så længe man kan give sine meninger til kende over for journalister og medier, er man godt tilfreds, og i øvrigt er man heller ikke særlig bekymret for de mange mennesker, som ikke har styr på og ikke har mulighed for at få forlænget deres sygedagpenge og dermed går en usikker tid i møde, dels med sygdom, dels med en meget usikker økonomisk situation og fremtid.

Jeg synes, at det ville være fair, at Dansk Folkeparti tilkendegav: Vi kom ikke ret langt med regeringen i år; næste år vil vi gå sammen med den øvrige opposition, og så vil vi sikre, at der er et flertal for, at langt flere mennesker ikke bliver smidt ud af sygedagpengesystemet.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil bare på linje med Socialdemokraterne opfordre Dansk Folkeparti til at gøre det eneste anstændige i forlængelse af de forhandlinger eller manglende forhandlinger, vi har haft om sygedagpengeloven, nemlig at sikre, at vi for de mennesker, som fortsat er syge – det er omkring 4.000 mennesker, som fortsat er syge, men som alligevel mister deres sygedagpenge hvert eneste år – åbner op for at forlænge mulighederne for at få sygedagpenge.

Hr. Bent Bøgsted har som ordfører for Dansk Folkeparti tidligere bekendtgjort, at han vil gøre det nødvendige for at sikre, at de her mennesker fortsat kan få sygedagpenge. I dag har han mulighed for sammen med sit parti at stemme for de ændringsforslag, som S, De Radikale, SF og Enhedslisten har stillet, og dermed i det mindste sikre, at mennesker, der står over for at skulle i fleksjob, stadig væk kan få deres sygedagpenge, indtil fleksjobbet er på plads.

Så jeg vil på det indstændigste opfordre Dansk Folkeparti til at stemme for de ændringsforslag, som oppositionen har stillet, og derved sikre, at en lang række mennesker får sygedagpenge, hvor de i dag får ingenting.

Anne Baastrup (SF):

Da vi startede den her debat, som Dansk Folkeparti gik ind i for et års tid siden, var det bl.a. foranlediget af en lang række patientforeninger

og trafikofre, der beskrev, hvad det vil sige at være på sygedagpenge, der beskrev, hvad det vil sige at falde for varighedsbegrænsningen. Der var, troede jeg, en forståelse i Arbejdsmarkedsudvalget af, at det her ikke var en ordentlig behandling af mennesker med alvorlige lidelser.

Tænk, at man, hvis man bliver udsat for en trafikulykke og ligger på hospitalet et års tid, så bagefter må se, at ens personlige økonomi ryger. Det er ikke en ordentlig måde at behandle mennesker på.

Kl. 12.45

Vi troede så også, at Dansk Folkeparti ville være med til at presse regeringen til rent faktisk at fjerne varighedsbegrænsningen på sygedagpenge, men det var som altid mundsvejr. Vi kan nu se, at der er 400 mennesker, der via vedtagelsen af den her lovgivning får en mulighed for at få forlænget deres sygedagpenge, men vi ser også, at der er utrolig mange mennesker, som kan se frem til økonomisk ruin på grund af sygdom. Dansk Folkepartis sindelag afslører sig på denne måde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Endnu en gang er vi vidne til, at Dansk Folkeparti siger et og gør noget andet, eller rettere sagt udadtil prøver at give udtryk for, at de står på de dårligst stilledes side, men når det kommer til stykket, trykker på knapperne og stemmer sammen med regeringen imod forslag, der kan forbedre tilværelsen for de dårligst stillede.

Vi så det i forbindelse med efterlønsforringelserne, hvor Dansk Folkeparti prøver at give udtryk for, at de har aftalt en efterlønsalder på 62 år, men når det kommer til stykket, stemmer de for en efterlønsalder på 63, 64, 65, 66 år.

Og nu har vi i den her sag et Dansk Folkeparti, som siger: Vi vil gå ind for en forlængelse af retten til sygedagpenge med 1 år. Når det kommer til stykket, laver man et forslag, som kun kommer til måske at hjælpe ca. 400 mennesker ud af omkring 5.000. Mindre end en tiendedel af dem, man siger man vil give en bedre tilværelse, får reelt glæde af det forslag. Dansk Folkeparti støtter.

Noget så simpelt som at sige til sig selv, at folk, der er langtidssyge, og som på et eller andet tidspunkt har mulighed for helt eller delvis at komme tilbage på arbejdsmarkedet, selvfølgelig-

lig skal have forlænget deres dagpengeret, siger Dansk Folkeparti nej til. De stemmer sammen med regeringen imod et ændringsforslag, som ville kunne åbne op for, at langtidssyge, som har mulighed for på et tidspunkt at vende tilbage på arbejdsmarkedet f.eks. i et fleksjob, skulle have forlængede sygedagpenge. Det stemmer Dansk Folkeparti imod. Jeg synes, det er ynkværdigt.

Enhedslisten har sammen med den øvrige opposition stillet de her ændringsforslag. Det har vi gjort af en god grund, fordi det er det eneste logiske, hvis vi godt vil gøre noget ved varighedsbegrænsningerne for sygedagpenge. Og hvis Dansk Folkeparti i det mindste ville tage sig selv alvorligt og dermed prøve at stille sig op på talerstolen og forsvare deres synspunkter, ville meget være vundet. Men spørgsmålet er, om Dansk Folkeparti overhovedet tør debattere deres politiske synspunkter her i Folketingssalen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har hr. Thomas Adelskov anmodet om det, der i fagsproget hedder en anden runde på det her forslag, og det får han ordet til nu.

Thomas Adelskov (S):

Nu har der været fire ordførere på den her talerstol, som har bedt Dansk Folkeparti om at forklare, hvordan de vil leve op til det løfte, de gav i Politiken i søndags; fire ordførere, der har spurgt, om Dansk Folkeparti vil være med til at gøre det – dog ikke i den her finanslov, for der siger de jo, de er forpligtet af en aftale med regeringen om finansloven, og jeg har vel et eller andet sted respekt for, at man holder aftaler, også selv om de er så dårlige som denne.

Men der er fire partier, som strækker hånden ud til Dansk Folkeparti og siger: Lad os nu være enige om, at vi gør det, som Dansk Folkeparti siger de gerne vil, og vi aftaler, at vi gør det til næste finanslov. Dansk Folkeparti kunne træde op på denne talerstol og afgive det løfte, at det ændringsforslag vil vi sammen gennemføre ved næste finanslovforhandling, og dermed vil vi i 2008 kunne sikre en masse mennesker, som i dag står over for at blive smidt ud af sygedagpengesystemet.

Dansk Folkeparti har valgt at blive siddende på pladserne. Der har ikke været en ordfører fra Dansk Folkeparti oppe og forklare, hvordan man vil udmønte de løfter, man gav i avisen i

søndags. I stedet for at Dansk Folkeparti taler og tilkendegiver sine synspunkter i Folketingssalen, så er det, der står til troende, følgende: En journalist, som Dansk Folkepartis medlemmer kan smide røret på over for, når ikke de vil snakke længere, taler de gerne med, men når de skal stå til regnskab i Folketingssalen for deres handlinger og forslag og synspunkter samt for det, de agter at gøre i fremtiden, så bliver Dansk Folkeparti siddende på pladserne. Jeg synes ikke, at det er særlig kønt.

Kl. 12.50

Jeg synes, det er skammeligt, og jeg skal bare tilkendegive, at Socialdemokraterne ved næste finanslovdebate kommer med nøjagtig det samme forslag. Vi har et ønske om at hjælpe de mange mennesker, der hvert eneste år bliver smidt ud af sygedagpengesystemet, inden de er raske, og inden de har en mulighed for at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 51 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 49 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Tilskud til visse revalideres elev- og lærlingeløn).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 15/11 2006. Første behandling 24/11 2006. Betænkning 6/12 2006).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 44: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Varetægtsfængsling i isolation).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 7/11 2006. Betænkning 7/12 2006).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 21 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 1 og 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om Bruxelles I-forordningen m.v.

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 25/10 2006. Første behandling 7/11 2006. Betænkning 7/12 2006).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.